

No anem bé

viat farà un mes de la formació del govern Aznar. Al marge de si s'ha de començar a fer balanç o s'ha d'esperar als primers cent dies, el fet és que els ministres del PP n'han tingut prou amb quatre setmanes per neguitejar l'opinió pública. No és una afirmació científica, d'acord, però de moment la sensació és que no anem bé. En l'àmbit de la política econòmica, per exemple, l'equip de Rodrigo Rato i sobretot ell mateix han donat senyals de desorientació i s'han contradit.

Tot això té explicació, perquè el nou equip és inexpert en les tasques de govern i necessita temps. El que ja és més difícil d'explicar i provoca neguit és que sigui el mateix ministre d'Economia, el vice-president del govern espanyol, el qui fomenti el pessimisme general sobre la situació econòmica del país. Això és el que ha fet Rodrigo Rato *in person* els últims dies, presentant públicament la revisió a la baixa de les previsions sobre la marxa de l'economia i carregant-li el mort al govern anterior.

Tots els països del món industrialitzat han revisat a la baixa les previsions de creixement econòmic. És una situació generalitzada. L'activitat econòmica a l'estat espanyol, de tota manera, no s'ha frenat tant com en els altres estats europeus. I a Rodrigo Rato, en lloc de posar damunt la taula l'anunciat paquet de mesures per engrisar la gent i reanimar l'economia, no se li acut altra cosa que exagerar la situació espanyola en públic i carregar les culpes als socialistes. Segons la mateixa equació, per tant, els altres països europeus van pitjor perquè no tenien govern del PSOE (si no ho enteneu, agafeu paper i llapis i feu-vos un croquis.)

Es una situació ridícula, tret que Rato pretengui crear un ambient de pessimisme per estovar l'opinió pública. Però això és jugar amb foc i no aprofitar l'"estat de gràcia" de què pot gaudir un govern nou durant els primers mesos. Aquesta setmana, el ministre haurà de donar la cara a Barcelona davant dels tres-cents líders empresarials de tot el món que participaran en el For-

tune Global Forum. A veure si no ens els espanta: en aquests moments l'economia espanyola i sobretot la dels Països Catalans està tan internacionalitzada que la imatge exterior és clau. Rato té dimecres a Barcelona una oportunitat d'or per dir quines mesures adoptarà per animar l'activitat.

De fet, el claríssim toc d'alerta al govern espanyol del diputat convergent Francesc Homs, després descafeïnat, anava en aquest sentit: més val que el PP comenci a fer coses en lloc de lamentar-se. Però és que hi ha

més motius de preocupació: a) que el portaveu Miguel Ángel Rodríguez exhibeixi com un mèrit que dissabte passat, dia 1, es paguessin les pensions per primera vegada des de la formació del govern Aznar; b) que el ministre de Treball, Javier Arenas, digui que no veu "prejudicis ideològics" en els sindicats i la CEOE a l'hora de negociar; c) que el ministre d'Economia digui que l'any que ve potser pujaran els impostos indirectes i que el secretari d'estat d'Economia digui que no; d) que l'assessor personal d'Aznar digui que enguany hi haurà mes retallades de pressupostos i que el ministre d'Economia digui que no; e) que Aznar aplaudeixi la política nord-americana sobre Cuba i que Matutes hagi d'apagar el foc sortint en defen-

sa dels hotelers mallorquins amb interessos a l'illa caribenya...

Hi ha un altre factor de preocupació: la poca presència de catalans, valencians o de gent de les Illes entre els alts càrrecs del nou govern espanyol.

Estar preocupat per això tampoc no és científic, però és realista. A part dels Matutes, Piqué, Guardans, Fernández Díaz i Costa, no han transcendit més noms. Tampoc entre els candidats a presidir les empreses públiques: les llistes de presidenciables es nodreixen de gent de l'entorn madrileny del Partit Popular. Que l'elèctrica Enher potser tingui un president català no és consol. Enher fa molts anys que no té president i només opera a Catalunya: no compta a l'hora de mesurar la influència autonòmica a Madrid. ■

JORDI FORTUNY

"No és una afirmació científica, però de moment la sensació és que no anem bé. En l'àmbit de la política econòmica l'equip de Rodrigo Rato es contradia i fa el ridícul."